

ΓΥΝΑΙΚΩΝ καὶ τὸν ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ τὸ 1664 ὥμοῦ μὲ τὸν ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΝ. Ἡ πρώτη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κοκκινάκη, ἀλλὰ τὸ 1856 ὁ πολυμαθῆς κ. Ι. Ι. Σκυλίσσης μετέφρασεν αὐτὸν τὸ δεύτερον μετενεγκὼν καὶ τὰ ἥμηρα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ τοῦ κειμένου τηρήσας τὸ μέτρον.

Ο ΚΑΡΑ-ΟΘΕΛΛΟΣ, ΣΑΡΡΑ καὶ ΚΑΡΟΛΟΣ, ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΑΤΗΣ. Καὶ τὰ τρία ταῦτα ἔργα οὐχὶ διὰ πρώτην φοράν ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ θίασου τοῦ κ. Δ. Ταβουλάρη. Ο ΚΑΡΑ-ΟΘΕΛΛΟΣ, καθ' ἡμᾶς, οὕτε παραφδία ἡτο τοῦ ἀτυχοῦς ΟΘΕΛΛΟΥ, οὕτε τι ἀξιον νὰ ἀναβιβασθῇ ἐπὶ σκηνῆς. Ἡδύνατο τὸ ἔργον τοῦτο (ἔναν λέγηται ἔργον!) νὰ ὀνομασθῇ ΚΟΥΛΟΥΒΑΧΑΤΑ κωμῳδία!! κ. τ. λ.

Η ΣΑΡΡΑ καὶ ΚΑΡΟΛΟΣ. τὸ ὀραῖον καὶ γνωστὸν τοῦτο ἔργον καὶ ἔξ ἄλλων περιόδων ἐδιδάχθη ἐπίσης λίαν ἐπιτυχῶς, πρωταγωνιστοῦντος τοῦ κ. Δ. Ταβουλάρη.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ. Τὸ πεντάπρακτον τοῦτο δρᾶμα τοῦ ιταλοῦ δραματουργοῦ Γιακομέττη εἰν' ἐτῶν ὠραιοτέρων προϊόντων τῆς σχολῆς, καθ' ἧν ἐγράφη. Διδακτικώτατον, ως ὅλα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰ ἔργα τοῦ ποιητοῦ τούτου, πολλὰ τὰ κοινωνικὰ ἔλκη καυτηριάζει, ιδίᾳ δὲ τὸν ἱησουΐτισμόν, τὴν φοβερὰν ταύτην κοινωνικὴν φαγέδαιναν, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον ἐλυμήνατο τὰ ἔθνη τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης. Ἡ ἑκτέλεσις γενικῶς δὲν ἀπέτυχεν· ἐπέτυχε δὲ πληρέστατα ἐν τοῖς προσώποις τῶν κ. κ. Δ. Ταβουλάρη, Ν. Παρασκευοπόλου καὶ τῆς κυρίας Παρασκευοπόλου, ἥτις ὑπεκρίθη μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ φυσικότητος τὴν κορασίδα "Ἐμμαν."

ΘΙΑΣΟΣ Μ. ΑΡΝΙΩΤΑΚΗ

Ο ΟΘΕΛΛΟΣ, Ο ΓΕΡΩ-ΜΑΡΤΕΝ. Τὰ δύο πρῶτα γνωστὰ ἔργα δὲν ἀφῆκαν ἀναμνήσεις κακάς, ιδίᾳ δὲ ὁ Γέρω-Μαρτέν τὸ περιπαθὲς τοῦτο ἔργον, ὥπερ ἐστέφθη δι' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας διότι καὶ ὁ θίασος οὗτος κέκτηται οὐκ ὀλίγους ἐκ τῶν γνωστῶν ἡθοποιῶν, οἵτινες πάσαις δυνάμεσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρνιωτάκη, τοῦ δεδοκιμασμένου τούτου ἀρχαίου ἡθοποιοῦ προσπαθοῦσι νὰ φανῶσιν ἀντάξιοι τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ.

ΜΑΤΘΙΛΔΗ. Ἐνθυμούμεθα ἄλλοτε ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ τὸν κ. Μ. Ἀρνιωτάκην διδάσκοντα τὸ αὐτὸν ἔργον ἐνώπιον ἀπειρου πλήθους θεατῶν ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐσπέρας· ἦσαν δοντας πανήγυρις αἱ ἐσπέραι ἐκεῖναι διὰ τὸ ἐλληνικὸν θέατρον, ἥτις ὅμως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δὲν ἐπανελήφθη, εἰ καὶ ὁ κ. Μ. Ἀρνιωτάκης ἥτον διάτοις ἐν τῇ ὑποκρίσει καταχθόνιος τὴν ψυχήν, τὸ μειδίαμα, τὴν δψιν, τὰς κινήσεις.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ δρᾶμα, εἰ καὶ ἐκ τοῦ μυθιστορήματος τοῦ μεγαλοφυοῦς Σύνη ἐξήχη, εἶνε ἀτεχνον, στερούμενον δραματικῆς πλοκῆς, βεβιασμένον ἐν τῇ συνδέσει τῶν γεγονότων, ἐλλιπές δὲ καθ' ἡμᾶς εἰς τὴν λύσιν.

ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΣ καὶ ΕΛΕΟΣ. Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἐν τῷ δράματι τοῦτο ἀφῆκεν ἄλλοτε καλλιστας ἐντυπώσεις ἄλλα καὶ δ. κ. Κοτοπούλης, ἡθοποίος δεδοκιμασμένος ἐσχάτως προσθήφθεις εἰς τὸν θίασον καὶ πρωταγωνιστῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω δρᾶμα, δὲν ὑστέρησε κατὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου καὶ δικαίως ἔχειροκροτήθη πολλάκις ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν. Ἀλλὰ καὶ δ. κ. Τασσόγλους ἡθοποίος ἀναμφισβήτων προσόντων δὲν δὲν ἡύτηχαν πρὸ πολλοῦ ν' ἀκούσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ὑπελείφθη ἐν τῇ πλήρει ἐπιτυχίᾳ τοῦ δράματος συγκινήσας οὐχὶ ἀπατέ μέχρι δακρύων τὸ πλήθος τῶν θεατῶν, διότι καὶ ὁ χαρακτήρ δὲν ὑπεδύετο τοιούτῳ ἡθοποιῷ ἥρμοσεν. Ἐκ τῶν κυριῶν μνημονεύομεν τὴν κ. Ἀμαλίαν Μπίστη, τὴν κ. Ἀρνιωτάκη, καὶ τὴν κ. Μιχαγλίδου.

Μετὰ τὸ δρᾶμα ἐψάλτη διψάλτη ἔξ ἐλληνικοῦ μελοδράματος τοῦ

κ. Ξύντα Χρηστίνα καὶ διὸ πατέρας τὴς ὑπὸ τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Τασσόγλου φερόντων ἐνδυμασίαν Κερκυραίων χωρικῶν, ἥτις διὶς ἐπανελήφθη χάρις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀμφοτέρων, ἥτις οὐ σμικρὰ ὑπῆρξεν.

Η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ. Εἰς τὴν ἐλληνικὴν ταύτην κωμῳδίαν τοῦ Βυζαντίου μνημονεύομεν τὸν κ. Τασσόγλουν ως ἀνατολίτην, τοὺς ἀδελφοὺς Μπίστη, τὸν κ. Παντόπουλον καὶ τὸν κ. Κοτοπούλην.

Εὔχαριστως δὲ ἀποφινόμεθα εύμενῶς ὑπὲρ τῆς πρωτοτύπου κωμῳδίας, τῆς διδαχθείσης μετά τὴν Βασιλεὺα στην καὶ ἐπιγραφομένης Δημοπρασίας, ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ ἡθοποιοῦ κ. Α. Πίστη καὶ ἥτις δὲν ἐστερείτο ἐνιαχοῦ κωμικοῦ ἀλατος.

Ο κ. Πίστης διὰ τῆς κωμῳδίας ταύτης προσπαθεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ζωντανὴν εἰκόνα τῆς μανίας τοῦ γάμου, οὖς ἐπ' ἐσχάτων δικοπόδια ἀπὸ ιεροῦ μυστηρίου, ως ὁνομάζουσιν αὐτὸν οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας, μετέπεισε, κυριολεκτικῶς εἰς θεραπείαν βιοποριστικῶν ἀναγκῶν. Εἰς τοῦτο ἐπέτυχεν διολογουμένως ἀλλ' ἡ κωμῳδία ἔχει καὶ τρωτὰ μέρη ἀτινα διορθούμενα θὰ καταστήσουν αὐτὴν ἐπὶ σκηνῆς πλέον ἐπιτυχῆ. Συγχαίρομεν τῷ κ. Πίστη διὰ τὸν ζῆλον τοῦ ἔργασθαι, διότι ως γνωστὸν καὶ ἀλλα μικρὰ ἔργα τοῦ ίδιου ἐδιδάχθησαν ἀπὸ σκηνῆς.

ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ Α. Β.

ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΙ ΣΤΙΧΟΥΣ

'Αδούλωτος ως ἡ πνοή τοῦ πνέοντος ζεφύρου
'Η Μοῦσα δὲν ὑπόκειται εἰς ίδιοτροπίας,
'Ελεύθερον πάντα πετῷ τὸ τέκνον τοῦ ἀπείρου,
Καὶ εἰν' ἐλευθερώτερον καὶ τῆς ἐλευθερίας.

'Ἐνίστε ἀπαξιοῖ νὰ εἴπῃ λέξιν μίαν,
Διότι ἐψαλλον πολλοῖ, διότι θέλουν ἄλλοι,
Κ' ίδιοτρόπως ἀπαντῷ τὴν ίδιοτροπίαν
Μή θαμβουμένη εἰς πομπάς ή Μοῦσα ή μεγάλη.

"Ἐν δάκρυον τοῦ ὄφανου εἰς δάκρυα τὴν λύει.
"Οδύρεται ἀν ἀνθος ἐν πτηνόν πότε συνθλάσῃ,
"Αν προστατεύσῃ δυστυχῇ ἐκ τῆς χαρᾶς μεθύει,
Καὶ θέλγει μόνον τάσμα τῆς ὅταν θελήσῃ ν' ἀση..

(Ἐν Οδησσῷ)

ΣΠ. Φ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΣΧΟΛΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ

'Ἐπερατώθησαν ωσαύτως καὶ αἱ ἔξετάσεις τῶν ἐπέρων ἐν Αθηναῖς ίδιωτικῶν παρθεναγωγείων καὶ λοιπῶν Σχολείων, περὶ ὃν μνείαν ποιούμεθα μόνον, ἀτε μή προσκληθέντες καὶ ἐπομένως μή εἰδότες τὴν εἰς αὐτά πρόσδον ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει τῶν ἐλληνοπατέρων.

Τὸ παρθεναγωγείον τῆς κ. Δασκαρίδου πάνυ δικαίως χαίρει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐλληνισμοῦ διοκλήρου. Τὸ τοῦ κ. Σουρμελή χάρις εἰς τὸν διακεκριμένον διεύθυντὴν αὐτοῦ καὶ ἀριστον κ. Βλ. Σκορδέλην προοδεύει, οἱ δὲ καρποὶ αὐτοῦ πολλαπλασιάζονται καθ' ἔκαστον ἔτος καὶ τὰ φῶτα ὑγιοῦς μαθήσεως καὶ ἐκλεκτῆς ἀνατροφῆς διαχέονται ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἐνθα τόσαι καλαὶ μητέρες, τόσαι εὐγενεῖς δεσποι-

νίδες θὰ ἀναμιμήσκωνται βεβαίως μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ σε-
βασμοῦ τὴν κοιτίδα ταύτην τὴν ποδηγετήσασαν οὐκ ὀλίγον
ἀριθμὸν ἐκλεκτῶν δεσποινίδων.

Ἐκ δὲ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῶν ἀρρένων τὸ τοῦ κ. Ἀντω-
νιάδου καὶ Μωραΐτου ὑφίσταται καὶ νῦν ἔτι ὡς ἀρχαιότατον κέν-
τρον τῆς νεότητος, τὸ τοῦ κ. Μ. Δήμιτρα συγραφέων γνω-
στοῦ ἐξ ὀφελίμων καὶ σπουδαιοτάτων ἔργων ὥσαύτως ἀξιον λό-
γου, τὸ τοῦ κ. Μανούσου ἐπίσης καὶ τὸ τοῦ κ. Σιμοπούλου
νεώτερον μεταξὺ τούτων κατὰ τὰς προόδους τοῦ νεωτέρου ἐκ-
παιδευτικοῦ συστήματος οὐκ ὀλίγον — συντελεῖ εἰς τὴν ἐκπαί-
δευσιν τῶν ἐλληνοπατῶν χάρις εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, ἥτις
ἐν μέρει ὀφελεῖται καὶ εἰς τὴν ἀξιότιμον κ. Σ. Ι. Σιμοπούλου.
Περὶ τοῦ παιδαγωγείου τοῦ κ. Βουλγάρεως εἰς τὸ προσεχὲς
φύλλον, ἄτε πολλὰ τὰ ἐν αὐτῷ εἰδότες.

Οὐχ ἡττον ὅμις ἀξιοσημείωτος εἶνε καὶ ἡ ἐν Πειραιεῖ πρόσο-
δος τῶν ἐκπαιδευτηρίων διακρινομένων τοῦ τῆς κ. Βαμβακάρη
διότι ἐγκλείει ἐν αὐτῷ τὰ τέκνα τῶν ἐκλεκτοτέρων οἰκογε-
νειῶν καὶ τοῦ τῆς λογίας κυρίας Ζ. Γκίκας αὐστηρὸν ἐν τῇ ἐκ-
παιδεύσει καὶ χαῖρον πολλὰς συμπαθείας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΟΥ

Ποία εἶνε ἡ εὔνοοιμένη σας ἀρετή; — Ἡ ἀταραξία.

Ποία εἶνε ἡ παρ' ὑμῶν εὔνοοιμένη ἴδιότης εἰς τὸν ἄνδρα;
— Ἡ εὐγένεια.

Ποία εἶνε ἡ παρ' ὑμῶν εὔνοοιμένη ἴδιότης εἰς τὴν γυναικα;
— Ἡ ἐπιείκεια.

Ποία εἶνε ἡ εὔνοοιμένη ἐνασχόλησίς σας; — Τὸ νὰ σκέπτω-
μαι καὶ νὰ παρατηρῶ.

Ποῖον εἶνε τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ χαρακτῆρός σας; — Κα-
λὴ δρεξί.

Ποία εἶνε ἡ ἰδέα σας περὶ τῆς δυστυχίας; — Τὸ νὰ δέχω-
μαι πληκτικούς ἀνθρώπους.

Ποῖον εἶνε τὸ εὔνοοιμένον σας χρῶμα; — Τὸ ρόδοχρον, τὸ
ὅποιον βλέπει τις ἐπὶ τῶν παρειῶν εὐειδοῦς γυναικός.

Ποῖον εἶνε τὸ εὔνοοιμένον σας ἀνθος; — Τὰ ἀγαπῶ ὅλα.

Ἐὰν δὲν ἡσθε σεῖς, ποῖος ἡθέλετε νὰ εἰσθε; — Όμοτιμος
τῆς Ἀγγλίας.

Ποῦ ἡθέλετε νὰ ζῆτε; — "Οπου εὐρίσκομαι.

Τίνες εἰσίν οἱ εὔνοοιμείνοι σας ζωγράφοι; — Οἱ Φλαμανδοί
τῆς Ὁλλανδικῆς σχολῆς.

Ποία εἶνε ἡ εὔνοοιμένη σας ἡρωίς; — Ἡ καλητέρα τῶν
μητέρων.

Ποία εἶνε ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ πνεύματός σας; —
Δίαιν εὐχάριστος, διότι εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ καλῆς συντροφίας.

Ποία εἶνε ἡ εὔνοοιμένη σας τροφή; — Συκοφάγοι καὶ οίνος
τοῦ Chambertin.

Τίνας μᾶλλον ἀποστρέφεσθε; — Τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες
ψευδονται καὶ ἐκείνους οἵτινες μὲ ἐνοχλοῦσιν.

A.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τε τῆς ὑγείας καὶ
τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ὑπὸ Καρόλου Χίλλ. Ἐκδοσίς
δευτέρα, τύποις Λακωνίας, 1883. Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον οὗ ἐκ-
δότης εἶνε ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Θ. Σάμψων οὐκ ὀλίγον θέλει

συντελέσει εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ διὰ τῆς διαφυλάξεως τῆς
Κυριακῆς κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις, ὅπότε τόσαι
προσπάθειαι γίνονται πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης βεβηλώσεως.
Λυπούμενοι δὲ ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκταθῶμεν πλειότερον
ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου θέματος περιοριζόμεθα εἰς τὸ
νὰ συστήσωμεν θερμῶς τὴν ἀνάγνωσιν τούτου.

L' UNIVERS ILLUSTRE εἰκονογραφημένον περιοδικόν ἐκδι-
δόμενον κατὰ Σάββατον, συνδρομή ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23
— ἔξαμ. 12. Paris, Rue Auber, 3. Τὸ κάλλιστον τοῦτο περιοδικόν
διὰ τὰς μεγάλας καὶ ὡραίας εἰκόνας διανύει σήμερον τὸ 26 ^ο ἔτος
τῆς ἡλικίας του· δωρεῖ δὲ τοῖς Ἕγγραφομένοις συνδρομηταῖς ἐν
βιβλίον δεδεμένον πολυτελέστατα καὶ μετὰ πολλῶν γελοιογρα-
φικῶν εἰκόνων.

Ο ΚΟΣΜΟΣ σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἀπαξ
τῆς ἑδομάδος ὑπὸ Ι. Δ. Τανταλίδου. ἔτος Α', τεῦχος ΔΗ'
Ἐν Κωνσταντινούπολει, τύποις Βούτυρα 1883.

Περιεχόμενα. Φιλολογικαὶ μελέται περὶ τῆς Ὁθωμανικῆς
γλώσσης — Ἡ Μονή τοῦ Σουμελᾶ — Πρόσδος τῆς καύσεως
τῶν νεκρῶν — Τὰ νεώτερα τῶν ἐπιστημῶν τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
γραμμάτων — Εἰδήσεις — Ποιησίς — Ποικίλα — Πάρεργα.

Συνδρομή ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐτησίᾳ φρ. 30.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ, ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φω-
κιανοῦ, Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις δημοσίου γυμναστηρίου
(μετὰ εἰκόνων καὶ σχημάτων). Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογρα-
φείου Ἀνδρέου Κορομῆλα 1883. Ἐκδοσίς ἐκλεκτή σελ. 300.
Τιμᾶται δραχμῶν 6.

Δὲν δυνάμεθα ἡ νὰ συγχαρῶμεν τῷ ἀκαμάτῳ κ. Φωκιανῷ ἐπὶ
τῇ φιλοπονήσει τοῦ βιβλίου τούτου, τεκμηριοῦντος τὰς πολλὰς
μελέτας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος ὅπερ δεξιῶς πραγματεύεται,
ἀνατιθεμένου δὲ καταλληλότατα τῷ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὅπουργῷ
κ. Δομβάρδῳ, τῷ πάντας τοὺς προκατόχους ὑπερακοντίσαντι
διὰ τοῦ πυρώδους ζήλου, δὲν ἀνέπτυξεν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς βελτιώ-
σεως καὶ παγίωσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμνα-
στικῆς. Ἐκτετυπωμένον λίαν φιλοκάλως, πλήρες σχημάτων
ἐπεξηγηματικῶν τοῦ κειμένου, ἔξετάλον δὲ ὑφίδλας τὰς σχετικάς
ἐπόψεις τὸ ζήτημα, τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Φωκιανοῦ, δὲν δὲν ἡνε
μοναδικόν τὸ εἶδος παρ' ἡμῖν, εἶνε δημοσία ἀναντιλέκτως μονα-
δικὸν τὴν ὅλην, τὴν διάταξιν αὐτῆς καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτων χρη-
σιμότητα. Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ συστήσωμεν θερμῶς εἰς τὴν
ὑποστήριξιν τῆς κοινωνίας τὸ ἔργον τούτο, ἐν τῇ εύρειᾳ διαδόσει
τοῦ δοποίου διορῶμεν ἔνα τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τῆς
ὅσῳ ἔνεστι καθολικεύσεως τῆς σωτηρίου σωματικῆς ἀσκήσεως.

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ

Συμπληρουμένων διὰ τοῦ ὑπ' ὄψει ἀριθμοῦ τῶν φύλλων τῆς
Ἄτης ἐξαμηνίας, παρακαλοῦνται δύοι τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν
τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» δὲν ἀπέτισαν ἔτι τὴν συνδρομήν
των, ὅπως ἀναλογιζόμενοι τὰς δυσχερείας, ἐφ' ὧν προσκόπτει
ὡς ἐκ τῆς φύσεως του τὸ ἔργον ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι, σπεύσωσι νὰ
ἐκπληρώσωσι τὰς ληξιπροθέσμους ἀλλως ὑποχρεώσεις των.

—Τὸ Ἀττικόν Μουσείον πωλεῖται πρὸς λεπτὰ 40 ἔκαστον τεῦ-
χος ἐπὶ κοινοῦ χάρτου ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ. κ. Νάκη,
Ξενάκη, Κατσουροπούλου καὶ Ἀντωνιάδου, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ
Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων παρὰ τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους.

— Ἀρξαμένης τῆς ἀνατυπώσεως τοῦ Α'. τεῦχους, παρακα-
λοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ ἡμῶν οἱ μὴ λαβόντες τοῦτο,
ἢνα δύον τάχιον γνωστοποιήσωσιν ἡμῖν διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποστο-
λὴν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων.